

CEZA GENEL HUKUKU-I PRATİK ÇALIŞMALARI – 4

Karar No. 1: Yar. 1. CD. 30.11.2010, E. 2010/2565, K. 2010/7628:

“Dosya içeriğine ve gösterilen gerekçeye göre; Önleyici Hizmetler Şube Müdürlüğü Motorize Ekipler Amirliğinde görevli polis memuru sanığın ve ekip arkadaşı tanık Ahmet'in, sanığın yönetimindeki motosiklet ile durumlarından şüphelendikleri, üzerinde yolcu olarak tanık Halil'in de bulunduğu ve maktulün kullandığı motosiklete dur ikazı yaptıkları, yapılan ikaza rağmen durmayan motosikleti takibe başladıkları, takip sonucu durdurulan motosikletten tanık Halil'in inerek polis memurlarına doğru yöneldiği sırada, maktulün tekrar motosikletiyle kaçmaya başladığı, bunun üzerine , sanığın da peşinden koşarak maktule dur ihtarında bulunduğu, herhangi bir suç şüphesi altında bulunmayan maktulün, hakkında yakalama, gözaltına alma, zorla getirme gibi bir karar bulunmadığı, maktulün suç teşkil etmeyen soyut kaçma eylemi dışında polis memurları sanık ve arkadaşı tanık Ahmet'e yönelik herhangi bir direnme eylemi de bulunmadığı, maktulün kullandığı motosiklette yolcu olarak bulunan tanık Halil'in yakalandığı, bu itibarla maktulün açık kimlik ve adres bilgilerine her an ulaşılabilmesi olanağının bulunduğu, yine maktulün kaçtığı motosikletin plakasının okunabilir durumda olduğu, bu şekilde istikametine doğru ilerideki bir noktada telsiz irtibatı ile durdurulabilme olasılığının ve sanığın kullandığı motosikletin teknik özellikleri itibarıyla maktulün 1 motosikletten üstün olması nedeniyle takip sonucu yakalanabilmesinin mümkün olduğu, Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanununun 5681 sayılı Yasa ile değişik 16. maddesinde belirtilen silah kullanılmasını gerektiren herhangi bir durum bulunmadığı, Antalya ili Yeşildere Mahallesi 1173. Sokak üzerinde, gündüz sayılan zaman diliminde, saat 15.00 sıralarında, sanığın, kaçan maktulü durdurmak için, maktule doğru iki el ateş ettiği, maktulün ense kısmına aldığı bir adet ateşli silah yaralanması sonucu hayatını kaybettiği olayda; hayati bölgeler hedef alınarak ateş edildiğini gösteren kesin ve yeterli kanıt bulunmadığı anlaşıldığı halde, kasten yaralama sonucu ölüme neden olmak suçundan 5237 sayılı TCK.nun 87/4. maddesinin 2. cümlesi uyarınca hüküm kurulması gerekirken, suç niteliğinde yanılığa düşülerek, unsurları oluşmayan olası kastla insan öldürme suçundan hüküm kurulması (...) tebliğnamedeki düşünceden farklı gerekçeyle BOZULMASINA...” (www.kazanci.com.tr).

Karar No. 2: Yar. 4. CD. 14.11.2011, E. 2009/19013, K. 2011/21017:

“İncelenen dosyada; sanığın, kesinleşmiş 2 yıl 6 ay hapis cezasının infazı için hakkında yakalama kararı çıkarılan Dursun'un müdafiliğini üstlendiği, Dursun'un 2005 yılı Temmuz ayında Almanya'dan Türkiye'ye giriş yaparak aynı ay bürosunda sanıkla görüştüğü ve teslim olmak istediğini ifade ettiği, sanığın ise yeni yürürlüğe giren 5275 sayılı İnfaz Kanunu'na göre 75 yaşını doldurmuş kişilerin cezasını evinde infaz edeceğine dair düzenleme olduğundan bahisle teslim olmamasını öğütleyip yaş düzeltme davası açacağını söylediği, bu şekilde Dursun'u teslim olmaması hususunda ikna ettiği, önce Aybastı Asliye Hukuk Mahkemesi'ne yaş tashihi davası açtığı, reddedilmesi üzerine bu kez de Perşembe Asliye Hukuk Mahkemesi'ne aynı nitelikli dava açtığı, davaların devamı sırasında Dursun'la görüştüğü, ihbar üzerine Dursun'un 23.01.2006 tarihinde yakalandığı, yargılama sonunda mahkemece sanığın eyleminin 5237 sayılı TCK'nın 284. maddesinde tanımlanan hükümlü bir kişinin bulunduğu yeri bildiği halde yetkili makamlara bildirmeme suçundan hükümlülüğüne karar verildiği anlaşılmaktadır.

Avukat ile müvekkili arasındaki sözleşme ilişkisinin temeli güven ve sadakat ilkelerine dayanmaktadır. Müvekkilin; her durumda avukatına güvenmesi, sırrını saklayacağından emin olması gerekir. Bu nedenle Avukatlık Kanunu'nun 34. maddesinde, avukatların görevlerini "bu görevin kutsallığına yakışır bir şekilde özen, doğruluk ve onur içinde yerine getirmek ve avukatlık unvanının gerektirdiği saygı ve güvene uygun biçimde davranmakla" yükümlü oldukları ifade edilmiş ve Yasa'nın 36. maddesinde de görevleri dolayısıyla öğrendikleri hususları açıklamaları yasaklanarak sır saklama yükümlülükleri öngörülmüştür.

Avukatın, müvekkilinin sırrını saklama yükümlülüğü üçüncü kişiler yanında mahkemelere, savcılıklara ve idari birimlere karşı da geçerlidir. Avukatlık meslek sırrı, avukatın mesleğini icra ederken öğrendiği, herkes tarafından bilinmeyen, açıklanması halinde vekil edenin maddi ya da manevi zarara uğrayacağı, üçüncü kişilerden gizlenen özel yaşama dair bilgilerdir. Avukatın mesleği ile bağlantılı olarak öğrendiği, vekil edene ait özel ilişkileri, sağlık bilgileri, mali durumu, kişisel bilgileri gibi gerektiğinde bulunduğu yer ya da adresi de sır kapsamına dahildir. Avukata yüklenen sır saklama yükümlülüğü, vekil edenin adli/ıdari merciler karşısında daha etkin, yerinde ve etraflıca iddiada bulunması veya savunma yapması ile doğrudan bağlantılıdır. Avukatın meslek sırrını koruması ise uluslararası antlaşmalar ve

Anayasamızda güvence altına alınan özel yaşamın gizliliğinin sonucu olmanın yanında yerine getirilen kamu hizmetinin içeriği ve niteliği ile de ilgilidir.

Sanığın özgür iradesiyle seçeceği bir avukatın yardımından yararlanmasını öngören Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6/3-c, Anayasamızın iddia, savunma ve adil yargılanma hakkını öngören 36, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun dürüstlük ve güven ilkelerini öngören 34 ve avukatın sır saklama yükümlülüğünü düzenleyen 36. maddelerindeki düzenlemeler dikkate alındığında sanık avukatın, hakkında yakalama kararı bulunan vekil edenin yerini adli mercilere bildirmemesinin sır saklama yükümlülüğü ile bağlantılı olarak TCK'nın 24/1. maddesi anlamında kanunun hükmünü (görevini) yerine getirme hukuka uygunluk nedeni olarak değerlendirilerek CMK'nın 223/2-d maddesi gereğince anılan suçun oluşmayacağı kabul edilmesi, ancak müvekkilinin infaz yönteminin değiştirilmesi amacıyla gerçeğe aykırı iddiaya dayanarak ve müvekkili hakkında daha önce benzer gerekçeyle Aybastı Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 1970/129 esas, 1970/66 sayılı kararı ile doğum yılının 1936 olarak düzeltilmiş olmasına karşın, bu kez de gerçekte 1931 doğumlu olduğundan bahisle dava açması ve Aybastı'da açılan davanın reddedilmesine karşın ikinci kez Perşembe Asliye Hukuk Mahkemesi'nde de açtığı davanın da haklı nedene dayanmadığı gerekçesiyle reddedildiği gözetilerek sanığın Avukatlık Kanunu'nun 34. maddesi uyarınca görevini doğruluk ve onur içinde yerine getirmek yükümlülüğüne aykırı davrandığı anlaşılmalı birlikte, TCY'nin 257/1. maddesindeki; kamu zararına neden olma, kişilere haksız kazanç sağlama biçimindeki objektif cezalandırma şartlarının var olup olmadığının somut olaya özgü olarak tartışılarak sonucuna göre karar verilmesi gerekirken, eksik inceleme ve yetersiz gerekçeyle Yasa'nın 284/1, 3. maddesiyle hükümlülük kararı verilmesi (...) tebliğnamedeki düşünce yerinde görüldüğünden hükmün BOZULMASINA..." (www.kazanci.com.tr).

Karar No. 3: Yar. 1. CD. 28.12.1995, E. 1995/3894, K. 1995/3990:

"Ziya'nın garson olarak çalıştığı K..... Restoran'ta olay gecesi arkadaşlarıyla yemek yiyip içki aldıktan sonra ayrılan, ancak alkolün dengesizliği ile havaya ateş eden sanık Sedat'ın; tanık Emin tarafından kullanılan Skoda otomobil ile uzaklaştığı esnada, sanık Ziya'nın Mercedes otomobille takibe giriştiği, yapılan keyfi atışa kızdığından sellektör ikazı ile otomobili durdurmak istediği, durduramayınca hızlanıp öne geçtiği, korkuya kapılan ve Ziya'nın elinde tabanca olduğunu da farkeden Emin'in, hızlanıp Ziya'nın otosunu solladığı sırada, Ziya'nın, açık şoför camından tabancasını çıkararak Emin in kullandığı otoyolu taradığı, vaki üç isabetten bir tanesinin sağ arka sırada oturan Sedat'ın ayağını sıyrarak yaraladığı, atışların devam etmesi ve geçilen otonun takibini sürdürmesi üzerine içine düşürüldüğü endişenin sevki ile takibi sona erdirmek kaygusuna düşen sanık Sedat'ın tabancasını bir el ateşlemek suretiyle Ziya'nın otomobilinin ön sağ farını parçaladığı ve eylemin bu düzeyde sonuçlandırıldığı dosya içeriği ile anlaşılmalı ve mahkemece dahi bu yönde kabul edilmekle;

Sanık Sedat'ın eyleminin savunmaya yönelik olduğunu kabulde zorunluluk bulunduğu ve olayın başlangıcında kendisinden sadır olan keyfi atışın nefesine yönelik saldırıyı def hakkını yok edemeyeceği tartışma kaldırmayacağından, TCY'nin 49. maddesi mucibince ceza tertibine yer olmadığına ve beraatine karar verilmesi gerekirken, yazılı biçimde mahkumiyetine hükmedilmesi (...) BOZULMASINA..." (www.kazanci.com.tr).

Karar No. 4: Yar. 9. CD. 8.6.2010, E. 2008/15262, K. 2010/6954:

"Organize sanayi sitesinde yangın çıkma ihtimali üzerine tehlikeyi önlemek amacıyla sanayi sitesine gelen sanıkların sitenin güvenlik görevlilerini yerinde bulamayınca kapının kilidini kırarak içeriye girmeleri şeklinde gerçekleşen olayda, eylemin zorunluluk hali etkisiyle işlenmesi karşısında haklarında ceza verilmesine yer olmadığına karar verilmesi gerektiği gözetilmeden yazılı gerekçe ile beraatlerine karar verilmesi (...) BOZULMASINA..." (www.kazanci.com.tr).

Karar No. 5: Yar. 5. CD. 22.6.2010, E. 2010/4377, K. 2010/5125:

"Dosya kapsamına göre, mahkemece suç tarihinin 12/02/2000 olarak kabul edildiği olayda, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 26/2. maddesinin "Kişinin üzerinde mutlak surette tasarruf edilebileceği bir hakkına ilişkin olmak üzere, açıkladığı rızası çerçevesinde işlenen fiilden dolayı kimseye ceza verilmez" hükmü karşısında 15-18 yaş grubunda bulunan mağdureyi rızasıyla alıkoyan sanığın aynı kanunun 109. maddesi anlamında hukuka aykırı bir davranışından söz edilemeyeceği, rızanın fiili hukuka uygun hale getirdiği ve 5237 Sayılı Kanunun 7/1. maddesi dikkate alınıp, yeni kanunun lehine olduğu gözetilerek sanığın alıkoyma suçundan beraati yerine yazılı şekilde mahkûmiyet kararı verilmesinde isabet görülmediğinden bahisle (...) BOZULMASINA..." (www.kazanci.com.tr).